

Rebel·lió per defensar la Constitució

written by Pau Miserachs | 28 de juny de 2018

Ho acaben de dir, avui dimecres 27. El PSOE s'ha proposat reformar el delicte de rebel·lió per endurir el Codi Penal contra els independentistes amb l'objectiu de declarar delicte anar contra la Constitució. Aznar per la seva banda proposa utilitzar la llei de partits per il·legalitzar els partits independentistes. ¿Volen introduir la il·legalitat pels que reclamen els seus drets històrics? ¿Es tracta de crear ara de pressa i corrent el delicte de rebel·lió contra la pàtria constitucional?

Finalment, no amaguen que tenen en estudi aprovar una modificació de la llei electoral de manera que no puguin accedir al Congreso de los Diputados els partits locals i nacionalistes que no obtinguin a les eleccions més d'un 3% de vots a "escala nacional". El mateix està previst per a les eleccions europees.

L'objectiu clar és expulsar de la política espanyola i europea, i liquidar, els partits nacionalistes i blindar la constitució del 78. Aquests partits només podrien salvar-se si constitueixen un partit a escala de tot l'Estat i competeixen amb els que ja hi són. Mesura també prevista per protegir els quatre grans i tornar al bipartidisme amb les corresponents absorcions i acords de govern.

Els drets de les minories nacionals es quedaran sense representació política si prospera la idea d'eliminar els partits que fins ara les representaven, amb forta representació parlamentària regional o autonòmica.

No sé si els promotors d'aquestes reformes s'han parat a pensar que existeixen uns drets reconeguts internacionalment a les minories nacionals, curiosament per la mateixa

Organització de Seguretat i Cooperació Europea de la qual el Regne d'Espanya n'és membre. ¿Donen més importància a perseguir polítics catalans i criminalitzar idees i programes que protegir les dones contra les violacions i els avis que veuen reduïdes les pensions a la misèria? On volen arribar?

Existeix un dret internacional a la diversitat i al reconeixement de les minories nacionals, per impedir les cultures imposades i expurgar els elements contraris a la identitat. L'escriptor egipci Amin Maalouf parlava a finals dels anys 90 d'identitats assassines en un llibre en el qual recorda que s'han de respectar les identitats locals.

Llengua i cultura autòctones tenen dret a ser utilitzades com eines de comunicació i formació, sense limitacions per part de l'Estat on es troba el territori incorporat. El dret a la identitat, la igualtat i la no discriminació són sagrats i inviolables.

En el cas català i espanyol, no pot haver-hi reconciliació sense una reflexió profunda per part de l'Estat espanyol i el seu govern del dany que han estat fent des de fa anys a Catalunya nació i al poble que resideix en el seu territori, el consegüent canvi de legislació contrària als drets del poble català, cessació de tota hostilitat anticatalana, i acceptar, amb l'alliberament dels presos polítics, que la repressió només ha confirmat l'incompliment per part de l'Estat de les obligacions constitucionals de respecte a la nacionalitat catalana.

Una amnistia de tots els encausats catalans pels suposats delictes de rebel·lió, sedició i desobediència, etc. pot ser la solució ràpida per reprendre el diàleg, i que quedi clar en els expedients judicials, amb proves visuals com el documental de Mediapro 20-S, que els presos i exiliats no van promoure ni van provocar cap rebel·lió, ans al contrari van imposar calma i ordre en evitació de trampes i enfrontaments innecessaris, a més de demostrar que els atestats policials estaven inflats.

El futur de Catalunya, pensin el que pensin els polítics espanyols, no pot consistir en una situació de bloqueig legal i llibertat vigilada. Catalunya, agradi o no al rei, al govern espanyol i a l'Administració de Justícia, té dret a l'exercici del dret a l'autodeterminació contra el qual l'Estat mai no ha fet reserves en tots els Convenis internacionals i Convencions en què ha participat i ha ratificat.